

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/237/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112222347
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112222347.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, zastúpený Mgr. Evou Bačikovou, advokátkou, so sídlom Andreja Žarnova 1, Trnava, proti odporcom: 1/ W. D., bytom A. V. XX, 2/ W. D., bytom A. V. XX, zastúpená W. D., bytom A. V. XX, 3/ J. D., bytom A. V. 81, 4/ O. H., bytom A. V. XXX, 5/ H. H., bytom A. V. XXX, zastúpená J. D., bytom A. V. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane všetkých odporcov - Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, o zaplatenie 14.219,73 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. 09. 2013 č.k. 15C/131/2013-137, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom v 1. až 5. rade povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 14.219,73 eura spolu s 8,49 % úrokom zo sumy 13.468,45 eura od 01. 07. 2012 do zaplatenia a 5 % úrokom z omeškania zo sumy 13.468,45 eura od 01. 07. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 1.946,37 eura do rúk Mgr. Evy Bačikovej, advokátky, so sídlom Andreja Žarnova 1, Trnava a to v pravidelných mesačných splátkach po 300 eur mesačne splatných vždy do 15-teho dňa každého mesiaca počnúc dňom 15. 11. 2013 až naďalej do zaplatenia pod stratou výhody splátok pre prípad nezaplatenia čo len jednej z nich.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že odporca v 1. rade a odporca v 2. rade uznali základ nároku a výšku nároku, žiadali, aby toto peňažné plnenie mohli vykonať v splátkach po 200 eur mesačne. Záväzok odporcov v 1. až 5. rade vznikol uzatvorením písomnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorú uzavreli navrhovateľ ako veriteľ, odporca v 1. rade ako dlžník, odporkyňa v 2. rade ako spoludlžníčka, odporkyňa v 3. rade ako dlžník a odporcovia v 4. a 5. rade ako ručiteľia. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru 13.277,50 eura. Listinou zo dňa 06. 09. 2011 navrhovateľ oznámil, že odstupuje od zmluvy. Po právnej stránke posúdil vec podľa § 559 ods. 1, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) a konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané uzavretie zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere v sume 13.277,57 eura, navrhovateľ v postavení veriteľa a odporcovia v 1. až 5. rade ako dlžníci, preto súd návrhu navrhovateľa vyhovel, vec posúdil ako občianskoprávny vzťah, výpočet dlhu odporcami v 1. až 5. rade nebol namietaný. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 1.946,37 eura. Podľa § 160 ods. 1 OSP určil, že peňažné plnenie môžu odporcovia v 1. až 5. rade vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky určil vo výroku rozsudku. Bral do úvahy sociálny status odporcov a podľa názoru súdu prvého stupňa ide o odôvodnený prípad.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník, odvolanie však podpísali aj všetci odporcovia. Namietajú: priznanie poplatku za vedenie úverového účtu, pretože je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, poplatok za upomienku prevyšuje akékoľvek rozumné náklady na upomienku a odporuje zákonnej definícii príslušenstva, predžalobná výzva je čo do nákladov predimenzovaná, a preto je cena neprijateľná podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poplatok za biankozmenku je neprijateľný a nevidí žiadny dôvod, aby ho odporcovia platili, zmenka slúži len záujmom navrhovateľa, poplatok za spracovanie zmluvy je neprimerane vysoký, odporcovia nedostali skutočné plnenie, zmluvu formuloval navrhovateľ a bola aj v jeho záujme, pretože sledoval obchodnú činnosť a vlastný zisk, úroky nie sú uvedené v zmluve, a preto by sa nemali platiť, istina je netransparentná a nepreskúmateľná, nevie, prečo majú odporcovia plniť zo zmluvy, ak ju navrhovateľ zrušil odstúpením podľa § 48 Občianskeho zákonníka. Navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie na vydanie preskúmateľného rozsudku, odporcovia majú právo na presvedčivé odôvodnenie, z akých dôvodov majú platiť plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, na ktoré mal súd prihliadať ex off. Vytkol súdu prvého stupňa, že nerozhodol o neprijateľnosti vyššie uvedeného príslušenstva pohľadávky podľa § 153 ods. 4 OSP.

Navrhovateľ v podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka a aj odporcov v 1. až 5. rade považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a navrhuje jeho potvrdenie dôvodiac, že odporcovia na pojednávaní dňa 24. 09. 2013 uznali navrhovateľom uplatnené nároky čo do ich dôvodu a výšky a súd mal rozhodnúť podľa § 153a ods. 1 OSP rozsudkom pre uznanie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP, nárok uplatnený navrhovateľom bol v konaní preukázaný.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odvolateľa bez odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť, zmatečnosť podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď II. ÚS 14/2001, II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/06).

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcov v 1. až 5. rade zaplata sumy 14.219,73 eura s 13,49 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.468,45 eura od 01. 07. 2012 do zaplata s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov a to z titulu nesplateného úveru. Poukázal na uzavretie zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ďalej na neplnenie zmluvných povinností zo strany odporcov v 1. až 3. rade ako dlžníkov, ale aj ručiteľov, odporcov v 4. a 5. rade. Predložil i odstúpenie od zmluvy adresované odporcom s vyčíslením dlžnej sumy vo výške 13.991,97 eura k 06. 09. 2011.

V dôsledku podaného odvolania a s poukazom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 221 OSP, zaoberal sa odvolací súd prioritne otázkou, či konanie v danej veci netrpí niektorou z väd vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a-g/ OSP (či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať alebo o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“), odvolací súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP odvolací súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ OSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach SR ustanovuje § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, jasne, stručne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia OSP pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Preskúmaný rozsudok súdu prvého stupňa však tieto požiadavky absolútne nespĺňa. Odvolací súd v prvom rade však poukazuje predovšetkým na zmatečnosť napadnutého rozsudku, keď súd prvého stupňa vôbec neuviedol, k akým skutkovým zisteniam dospel, neodôvodnil rozsudok po právnej stránke, aké právne normy a predpisy a predovšetkým z akého dôvodu vo veci samej aplikoval, neuviedol svoje úvahy, akými sa pri rozhodovaní vo veci samej riadil.

V prvom rade sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal základnou otázkou, či zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcami v 1. až 5. rade bola platne uzavretá a podľa akých ustanovení právneho poriadku. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uvádzal ustanovenia § 488, § 489 a § 559 Občianskeho zákonníka, ktoré v danej veci aplikoval, avšak v odôvodnení rozhodnutia úplne absentuje dôvod aplikácie týchto právnym predpisov, a to za situácie, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, uzavretá medzi navrhovateľom a odporcami v 1. až 5. rade (v rôznom právnom postavení) dňa 04. 08. 2008 sa podľa článku VIII. ods. 1 obchodných podmienok riadi Obchodným zákonníkom a zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Nie je preto zrejmé, z akého dôvodu súd prvého stupňa posúdil po právnej stránke predmetnú vec podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a to konkrétne podľa § 488, ktoré ustanovenie všeobecne upravuje záväzkový právny vzťah, § 489, ktoré ustanovenie upravuje vznik záväzkov a § 559, ktoré ustanovenie upravuje podmienky, za ktorých možno

považovať dlh za splatený. Ani jedno z aplikovaných ustanovení Občianskeho zákonníka nerieši právny vzťah vzniknutý uzavretím zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere medzi navrhovateľom a odporcami v prvom až piatom rade.

Ďalej odvolací súd poukazuje na nepreskúmateľný výrok napadnutého rozsudku a súdu prvého stupňa vytýka nesprávne posúdenie právneho postavenia jednotlivých účastníkov zmluvného vzťahu a následne predmetného sporu. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, uzavretom medzi navrhovateľom a odporcami v 1. až 5. rade dňa 04. 08. 2008 jednoznačne vyplýva právne postavenie účastníkov tejto zmluvy. Je nesporné, že navrhovateľ - Prvá stavebná sporiteľňa v danom právnom vzťahu vystupuje ako veriteľ, ktorý poskytol mimoriadny medziúver vo výške 13.277,57 eura. Odporca v 1. rade, t.j. W. D. v danej zmluve vstupuje ako dlžník, odporkyňa v 2. rade W. D. a odporkyňa v 3. rade J. D. ako spoludlžníci, ktorých postavenie je rovnaké ako postavenie dlžníka. Odporca v 4. rade O. a odporkyňa v 5. rade H. však v danom právnom vzťahu vystupujú ako ručiteľia za predmetný záväzok. Ich právne postavenie je úplne odlišné ako postavenie dlžníkov a toto ich postavenie je potrebné posudzovať podľa § 303 a nasl. V. zákonníka, resp. podľa § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prvom rade bolo potrebné skúmať platnosť ručiteľskej zmluvy, resp. dohody, splnenie podmienok a podstatných náležitostí takéhoto vzťahu. Ručenie je subsidiárny a akcesorický právny vzťah medzi ručiteľom (t.j. osobou odlišnou od dlžníka) a veriteľom, ktorý slúži na zabezpečenie veriteľovej pohľadávky z hlavného právneho vzťahu a ktorého obsahom je záväzok ručiteľa uspokojiť konkrétnu pohľadávku veriteľa, ak ju neuspokojí dlžník. Ručiteľ nemôže byť zaviazaný s dlžníkom zaplatiť dlh spoločne a nerozdielne, nakoľko nejde o solidárny záväzok, t.j. ručiteľ nemá postavenie solidárneho dlžníka. Povinnosť ručiteľa splniť nastupuje až na druhom mieste, čo sa prejavuje tým, že veriteľ môže od neho vymáhať splnenie len vtedy, keď dlžníka vyzval na plnenie a keď dlžník napriek tomu nesplnil, ide o subsidiárny záväzok, rozsah ktorého bude závisieť od rozsahu ručiteľského záväzku. Preto aj vo výroku rozsudku súdu zaväzujúcim na plnenie, musí byť rozlíšené postavenie účastníkov konania v danom právnom vzťahu, kým dlžníci môžu za svoj dlh ručiť spoločne a nerozdielne, ručiteľia môžu za dlh dlžníkov zodpovedať iba subsidiárne, a to v rozsahu, v akom dlžníci nesplnili svoj dlh voči veriteľovi.

V tejto súvislosti odvolací súd ďalej poukazuje na nespreskúmateľné a rozporuplné zdôvodnenie rozsudku súdom prvého stupňa, keď na strane 4, v odôvodnení, a to v šiestom odseku uvádza na jednej strane, že odporcovia v 1. až 5. rade majú postavenie dlžníkov a na druhej strane tvrdí, že odporcovia v 4. a 5. rade sú ručiteľmi. Takéto zdôvodnenie postavenia účastníkov konania je rozporuplné a nepreskúmateľné, nezodpovedajúce ustanoveniu § 157 ods. 2 OSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ písomným podaním adresovaným odporcom v 1., 2. a 3. rade zo dňa 06. 09. 2011 oznámil odstúpenie od zmluvy dňom 06. 09. 2011, v ktorom im oznámil celkovú dlžnú sumu (13.991,97 eura) a vyzval ich na zaplatenie celej dlžnej sumy v lehote 7 dní (č.l. 6-8 spisu). Zároveň túto skutočnosť oznámil i odporcom v 4. a 5. rade ako ručiteľom (č.l. 9,10 spisu). Súd prvého stupňa sa týmito skutočnosťami vôbec v priebehu celého konania nezaoberal. Nevysporiadal sa s platnosťou odstúpenia od zmluvy a ani s právnymi dôsledkami platného odstúpenia od zmluvy.

Súd prvého stupňa sa v danej veci napriek tomu, že vedľajší účastník už v podanom odpore na č.l. 26 spisu namietal neprijateľné zmluvné podmienky a na pojednávaní vzniesol námietku premlčania, namietal, že odstúpením od zmluvy sa zrušil ručiteľský záväzok, sa týmito námietkami vôbec nezaoberal, tieto nevyhodnotil a ani o nich žiadnym spôsobom nerozhodol. Vedľajší účastník posudzoval zmluvu uzavretú medzi navrhovateľom a odporcami ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd prvého stupňa sa týmto tvrdením a týmito námietkami vedľajšieho účastníka vôbec nezaoberal, nezisťoval, či danú zmluvu je možné posúdiť ako zmluvu spotrebiteľskú, a ak nie, nezdôvodnil prečo a z akého dôvodu táto zmluva nespĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvého stupňa ustanovenie § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Ďalej súd prvého stupňa napriek tomu, že navrhovateľ dňa 26. 06. 2013 (č.l. 61 spisu) podal súdu návrh na zmenu žalobného petitu, v ktorom žiada, aby súd zaviazal odporcov v 1. 2., 3., 4. a 5. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 14.219,73 eura s 8,49 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.468,45

eura od 01. 07. 2012 do zaplattenia a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.468,45 eura od 01. 07. 2012 do zaplattenia a trov konania s tým, že plnením jedného odporcu zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov, rozhodol o tejto zmene žalobného petitu na pojednávaní dňa 28. 06. 2013, na ktorom sa nezúčastnili všetci účastníci konania (bolo preto jeho povinnosťou vypracovať uznesenie o pripustení zmeny žalobného petitu a toto uznesenie doručiť ostatným účastníkom konania), ale ani takto pripustený žalobný petít neakceptoval, keď vo výroku napadnutého rozsudku absentuje podmienka rozsahu plnenia odporcov v prípade, ak čo len jeden z odporcov splní, aj keď čiastočne, svoju povinnosť.

Súd prvého stupňa nevykonal náležité dokazovanie ani v časti výšky dlhu uplatneného navrhovateľom, keď neskúmal koľko na danom úvere odporcovia zaplatili, kedy prestali svoj záväzok voči navrhovateľovi uhrádzať a z čoho dlžná suma pozostáva.

Odvolačí súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ sa domáhal priznania úrokov jednak z úveru a jednak úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka, súd ich navrhovateľovi priznal tak, ako navrhovateľ žiadal, avšak tieto zrejme posudzoval podľa Občianskeho zákonníka, keďže v napadnutom rozsudku konštatoval, že vec posúdil ako občianskoprávny vzťah, pričom žiadne právne ustanovenia o úrokoch z omeškania v rozsudku neuviedol.

Odvolačí súd taktiež súdu prvého stupňa vytýka odôvodnenie napadnutého rozsudku aj z dôvodu, že tento neobsahuje stručné, výstižné zhodnotenie zisteného dokazovania, neobsahuje ustálený zistený skutkový stav a ani právne posúdenie danej veci. Za nedostatočne odôvodnené považoval odvolačí súd aj rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia, ktorým umožnil zaplatiť dlžnú sumu odporcom v splátkach. Táto časť rozhodnutia neobsahuje, akými ustanoveniami sa súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania riadil, z akých skutočností pri tomto rozhodnutí vychádzal, ktoré okolnosti považoval za rozhodujúce pri určení výšky mesačných splátok. Takéto zmätočné, nejasné, neurčité odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa pre nedostatok rozumného a jasného odôvodnenia nemôže byť odôvodnením rozsudku, majúcim na zreteli ustanovenie § 157 ods. 2 OSP.

Keďže odvolačí súd nemohol preskúmať, vzhľadom na podané odvolanie vo veci samej, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, a to pre nedostatok konkrétnych, jasných a určitých dôvodov, stáva sa tento rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľným. Rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý nie je možné odvolacím súdom z akéhokoľvek dôvodu preskúmať, trpí vadou, zakladajúcou dôvodnosť postupu odvolacieho súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP spočívajúcou v zrušení veci a vrátení súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné tiež zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť rozhodnutia) súdneho rozhodnutia musí byť v odvolacom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu, pričom konvalidácia tohto nedostatku odvolacím súdom neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy. Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 220 OSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP). Pokiaľ existujú dôvody pre kasáciu rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní súd prvého stupňa najskôr odstráni vytýkané vady konania, doplní dokazovanie v potrebnom smere, ustáli, o aký právny vzťah medzi účastníkmi konania ide, podľa akých právnych predpisov je tento vzťah potrebné posúdiť, posúdi platnosť samotnej zmluvy, ako aj platnosť odstúpenia od zmluvy, vysporiada sa s právnymi následkami prípadného platného (resp. neplatného) odstúpenia od zmluvy, vysporiada sa všetkými vznesenými námietkami účastníkov konania, vrátane vznesenej námietky premlčania a námietky neprijateľných podmienok vznesených vedľajším účastníkom, ustáli výšku dlžnej sumy a následne všetky vykonané dôkazy opätovne vyhodnotí tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

Až po takto doplnenom dokazovaní a aplikovaní správnych právnych predpisov vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodní tak, aby v prípade podaného odvolania bolo odvolacím súdom preskúmateľné. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.